

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

7 VINERI
NOIEMBRIE
ora 19:00

LEGACY
CRAIOVA

Ultimul cântec al iubirii

GHEORGHE COSTIN
DIRIJOR

IRINA IORDĂCHESCU
SOPRANĂ

Richard Wagner:

Preludiu și Moartea Isoldei din opera „Tristan și Isolda”
("Vorspiel und Isoldesliebestod")

Richard Strauss:

Ultimele patru cântece pentru soprană și orchestră
("Vier letzte Lieder")

Wolfgang Amadeus Mozart:

Simfonia nr. 41 în Do major, K. 551, "Jupiter"

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerte subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonică Oltenia
și pe [enterta.ro](http://www.enterta.ro)
Relații la telefon: 0251.414.698

Partener media

SPONSOR

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

7 VINERI
NOIEMBRIE
ora 19:00

Ultimul cântec al iubirii

Richard Wagner:

Preludiu și Moartea Isoldei din opera „Tristan și Isolda”
(Vorspiel und Isolde's Liebestod)

(aprox. 18')

Richard Strauss:

Ultimele patru cântece pentru soprană și orchestră
(Vier letzte Lieder)

(aprox. 18')

I. „Frühling” („Primăvara”) - Allegretto (versuri: Hermann Hesse)

II. „September” („Septembrie”) - Andante (versuri: Hermann Hesse)

III. „Beim Schlafengehen” („Vremea de culcare”) - Andante (versuri: Hermann Hesse)

IV. „Im Abendrot” („În amurg”) - Andante
(versuri: Joseph von Eichendorff)

Pauză

Wolfgang Amadeus Mozart:

Simfonia nr. 41 în Do major, K. 551, „Jupiter”

(aprox. 40')

- *Allegro vivace*

- *Andante cantabile*

- *Menuetto: Allegretto*

- *Molto allegro*

DIRIJOR
GHEORGHE COSTIN

IRINA IORDĂCHESCU
SOPRANĂ

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII “OLTENIA”

GHEORGHE COSTIN

La pupitru, Gheorghe Costin s-a dovedit a fi din nou un excepțional dirijor, care știe să lucreze cu orchestra, să aibă o infinită gamă de culori și nuanțe, să coordoneze impecabil scena și fosa, construind astfel o lucrare cu acumulări tensionale paroxistice, contrastând cu momente de lirism și duioșie, într-o gradare emoțională perfect stăpănită, fără excese și efecte de suprafață - după excepționalul său debut în opera „Otello”. (“România Liberă” din 07.05.2002)

Dirijorul Gheorghe Costin a studiat la Universitatea de Muzică din București și a absolvit în paralel secțiile de compoziție (Dan Constantinescu) și dirijat (Constantin Bugeanu).

Din anul 1984 este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

Gheorghe Costin a participat la concursuri pentru tineri dirijori la Besançon - 1983 (Franța), Praga - 1985 (Cehia) și Parma - 1990 (Italia).

În 1985 a participat la cursuri de măiestrie, clasa de dirijat, cu Heinz Rögner și Orchestra Filarmonicii din Jena, la Seminarul Internațional de Muzică de la Weimar (Germania).

A activat ca dirijor permanent al Filarmonicilor din Târgu Mureș (1986 - 1988) și Iași (1988 - 2001), iar din anul 2001 este dirijor la Filarmonica „Banatul” din Timișoara. Prestațiile sale întotdeauna calitative, disponibilitatea repertorială deosebită, sensibilitatea de muzician devotat sunt atu-uri pe care Gheorghe Costin și-a clădit o reputație solidă, fiind solicitat permanent la toate orchestrele din țară și marcând numeroase prezențe internaționale: „Grand Prix - Maria Callas” - Atena (1990 - 2010), Festivalul și Concursul Internațional „George Enescu” - București (edițiile 1991, 2003 și 2007 - concertul de deschidere a

festivalului, cu Orchestra Operei Naționale București, și 2011), Festivalul de Operă „Mario del Monaco” de la Fano (Italia - 1991), „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi” - București (edițiile 1992, 1993, 2013, 2014), Festivalul Internațional „Toamna Muzicală Clujeană” (1995), Concursul „Pacem in Terris” (Bayreuth - 1997, 1999, 2001), concerte cu Orchestra „Pro Arte” (Italia - 1997, 1999 - 2001), Festivalul Internațional „Timișoara Muzicală” (1999, 2000, 2003, 2005, 2006, 2008, 2011 - 2014), Festivalul Internațional „Craiova Muzicală” (1993 - 1995, 1998, 2001, 2004, 2006, 2010 - 2012, 2015), Festivalul Internațional In Memoriam Constantin Silvestri (Târgu Mureș, 2006, 2012 - 2014), Festivalul Internațional „W. A. Mozart” (Cluj-Napoca, 2003), Concursul Internațional de Pian „Memorial Isidor Bajic” (Novi Sad, Serbia - 2008 - 2014).

În septembrie 1998, Gheorghe

Costin și-a făcut debutul la pupitrul Orchestrei de Cameră „London Schubert Players Orchestra” și la Festivalul Internațional de la Windsor. A beneficiat de îndrumarea și prețuirea unor mari personalități dirijorale - Sergiu Celibidache și Erich Bergel.

Memorabile rămân concertele cu lucrări de Yannis Xenakis din anii 1992 (București) și 1993 (Cluj) în prezența autorului, eveniment în urma căruia dirijorul Gheorghe Costin a fost distins cu „Premiul Uniunii Criticilor și Interpreților din România”.

A efectuat turnee în Ungaria, Serbia, Austria, Germania, Franța, Spania, Portugalia, Italia, Elveția, Grecia, Anglia, Olanda, Belgia și Canada.

Numele său a figurat pe afișele unor renumite săli de concerte europene ca: Sala UNESCO - Paris (1990 - turneu cu Filarmonica din Iași), Sala „Gasteig” de la München (1995 - concert susținut cu aceeași orchestră, în prezența lui Sergiu Celibidache), „Herkulesaal der Residenz” (München - 1997 și 2001 - concerte cu Orchestra Filarmonicii „Banatul” din Timișoara, în anul 2002 - cu Orchestra Filarmonicii „Transilvania” din Cluj-Napoca, iar în anul 2004 - cu Orchestra Filarmonicii din Sibiu - „Carl Orff” - Saal). Printre artiștii cu care a colaborat se numără Rudolf Kerer, Grigori Sokolov, Nikolai Suk, Cyprien Katsaris, Ranki Dezső, Valentin Gheorghiu, Dan Grigore, Ștefan Ruha, Radu Aldulescu, Wolfgang Laufer, Viorica Cortez, Eva Marton, Doris Soffel, Corneliu Murgu și alții.

Gheorghe Costin a realizat înregistrări pentru radio, televiziune și deține CD-uri. În septembrie 2000 a fost invitat în juriul Concursului Internațional de Pian „José Iturbi” de la Valencia (Spania), iar în septembrie 2002 a dirijat concertul final al aceluiași prestigios concurs în compania Orchestrei din Valencia. În luna

mai 2001 a pregătit și dirijat premiera operei „Otello” de G. Verdi la Opera Națională Română - Timișoara, în aprilie 2002 a realizat, cu același ansamblu, premiera operei „Turandot” de G. Puccini, iar în 2005 - opera „Don Giovanni” de W. A. Mozart. În vara anului 2003 a realizat la Trento (Italia) premiera și trei spectacole cu opera „Cavalleria rusticana” de P. Mascagni, într-o distribuție internațională. În vara anului 2006, a îndrumat și condus orchestra „Internationale Giovanile Pergine Spettacolo Aperto” într-un concert cuprinzând muzică nord-americană, prezentat în Italia, la Pergine și în Spania, la Vila-seca și Tarragona.

În iunie 2010, Gheorghe Costin a fost invitat la Montréal în juriul Concursului Internațional „Prix d'Europe”, iar în februarie 2011 a dirijat la Beirut Orchestra Filarmonicii Libaneze, într-un program Enescu - Brahms - Musorgski.

La deschiderea stagiunii 1999 - 2000, maestrul Nicolae Boboc, în semn de prețuire, ar fi dorit să-i transmită lui Gheorghe Costin bagheta primită de la Ionel Perlea, lăsată acestuia de Arturo Toscanini, ca o perpetuare între generații. Maestrul nu și-a putut împlini această dorință, întrucât pe 8 august 1999 s-a stins din viață. Astfel, dorința i-a fost împlinită de soția sa, Maria Boboc. Bagheta-simbol a fost însoțită și de o emoționantă scrisoare a doamnei Boboc, în care, la sfârșitul ei, ca o profesiune de credință, a scris: “Știu că ar fi dorit (Nicolae Boboc) să-ți spună s-o iubești, s-o stăpânești sănătos și să te însoțească în succesele viitoare.”

IRINA IORDĂCHESCU

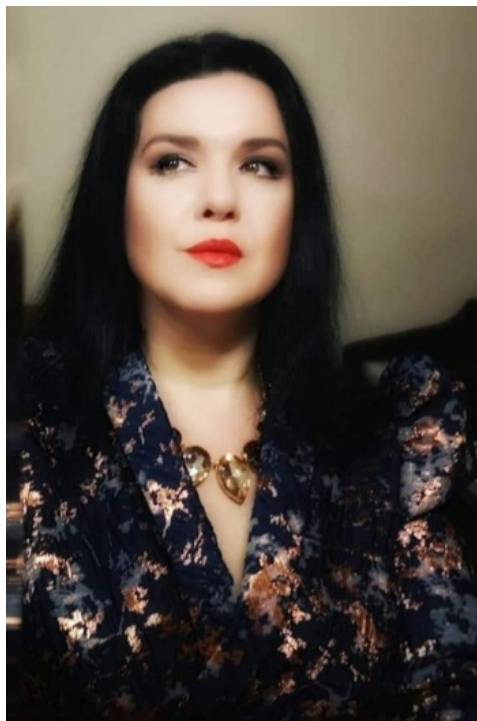
Soprana Irina Iordăchescu s-a născut la București într-o familie de artiști, tatăl său fiind baritonul Dan Iordăchescu.

Palmaresul său cuprinde premii importante la Concursuri Naționale și Internaționale, inclusiv Premiul "Iosif Sava" oferit de către Radiodifuziunea Română.

Prim-Solistă a Operei Naționale București din anul 2005, a colaborat în România (în ordine cronologică) cu dirijori români de mare valoare națională și internațională precum Cristian Mandeal, Gheorghe Costin, Horia Andreescu, Tiberiu Soare, Florentin Mihăescu, Camil Marinescu, Iurie Florea, Vlad Conta, Christian Badea, Cristian Măcelaru etc.

În străinătate și în țară a cântat sub conducerea muzicală a unor renumiți dirijori precum Riccardo Muti, Sir Neville Marriner, Roberto Abbado, Paul Nadler, Mikhail Tatarnikov, Kirill Karabits, Bojan Sudjic, Claire Gibault, Cyril Diederich, Claus Peter Flor, Frederic Chaslin, etc, alături de mari nume ale liricii internaționale ca Marcello Giordani, Vittorio Grigolo, Giuseppe Giacomini, cu regizori de talie internațională ca Ermanno Olmi, Cristina Muti, Ruggero Cappuccio, Renzo Giacchieri etc.

A cântat roluri principale în producții de operă sau în concerte pe scene ca Teatro alla Scala, Teatro "Dante Alighieri" Ravenna, Teatro Comunale di Piacenza, Teatro "Perez Galdos" - Las Palmas, Glyndebourne Opera Festival, Mittlefest - Udine, Opera de Stat din Almaty-Kazakhstan, Teatrul "Capitole" din Gent și SB Vlaamse Opera din Antwerpen - Belgia, Sala Mare de Concerte a Filarmonicii din Sankt Petersburg - Rusia, Sala Mare a Filarmonicii din Mulhouse - Franța, Sala de Concerte „Apollinee” a Teatrului „La Fenice” din Venezia - Italia, "Megaron Musiki" din Thessaloniki - Grecia, Sala de Concerte "Kolarac" a Radioului Național din

Belgrad - Serbia, Sala de Concerte „Flagey” din Bruxelles - Belgia, „KIOI Concert Hall” din Tokyo - Japonia.

Soprana Irina Iordachescu a interpretat două lucrări în premieră mondială: - a cântat în cadrul Mittlefest (Udine), în premieră mondială, lucrarea "Cjante" pentru soprană și orchestră, compusă de compozitorul italian Fabio Vacchi și dirijată de maestra Claire Gibault; - a cântat lucrarea "Lamento for the Holocaust" compusă de compozitorul american George Foca Rodi, alături de Corul și Orchestra Filarmonicii "George Enescu" dirijată de Maestrul Paul Nadler.

De asemenea, în anul 2018 a debutat în rolul Micaelei din opera "Carmen" de G. Bizet.

Printre alte evenimente importante, în Octombrie 2018 cântă din nou lucrarea "Lamento for the Holocaust" sub

conducerea muzicală a Maestrului Paul Nadler pe scena Filarmonicii de Stat din Târgu-Mureș iar alături de Orchestra Radio dirijată de Maestrul Horia Andreescu cântă "Cele șapte cântece" pe versuri de Clément Marot de G. Enescu, în studioul de Concerte "Mihail Jora" - Sala Radio, un important concert eveniment în cadrul manifestărilor culturale ale anului centenar.

Tot în acest sfârșit de an 2018 este invitată să cânte în lucrarea "Stabat Mater" de G. Rossini alături de RTS Symphonic Orchestra din Belgrad, dirijată de Maestrul Bojan Sudjic.

În decursul anilor 2019 - 2025, în calitate de Prim Solist al Operei Naționale București, și-a susținut aparițiile pe această

scenă în rolurile principale din operele "Pagliacci", "La Bohème", "Madama Butterfly", "Otello", "Carmen" etc.

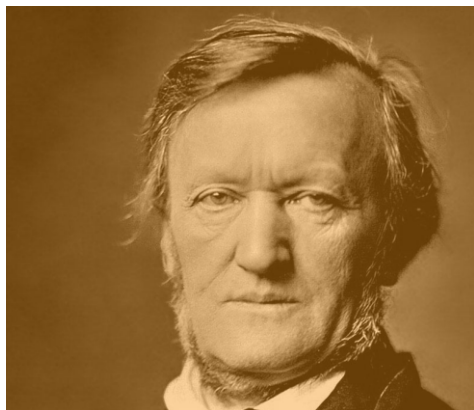
Tot la Opera Națională București, în februarie 2020 este distribuită în premiera unei extraordinare producții de "Turandot" de G. Puccini, în rolul lui Liu, sub semnătura regizorală a regizorului italian Mario de Carlo, debutând apoi în rolul Contesei din "Nunta lui Figaro" de W. A. Mozart.

În tot acest timp, păstrează o frumoasă și continuă colaborare cu Casa Artelor "Dinu Lipatti" din București, în ale cărei concerte soprana Irina Iordăchescu este des invitată, precum și cu Filarmonicile din țară.

RICHARD WAGNER (1813 - 1883)

Considerată cea mai emoționantă poveste de dragoste pe care o cunoaște muzica lumii, opera Tristan și Isolda reflectă frământările compozitorului, îl caracterizează pe omul Wagner. Trei elemente distincte - estetic, filosofic și autobiografic - s-au îmbinat și au concurat la realizarea acestei capodopere. Dorind să scrie o operă mai "ușoară", Wagner a compus o autentică dramă muzicală, individualizată în special datorită evoluției limbajului armonic. În plan filosofic, ecouri ale gândirii schopenhauriene se regăsesc în Tristan și Isolda; Wagner descoperise propriile sale convingeri în Lumea ca voință și reprezentare, afirmând că este „dintr-o dată, atât de bine înțeles, exprimat cu atâta claritate, doar într-o limbă cu totul alta, prin care suferința devine obiect de cunoaștere”. Nu în ultimul rând, transpare puternica influență autobiografică, sentimentele pe care le nutrea față de Mathilde Wesendonck fiind transfigurate într-un poem al iubirii veșnice.

Opera a fost scrisă între anii 1856 - 1859, iar premiera a avut loc la München (10

iunie 1865). Deși sursa principală de inspirație a constituit-o povestea trubadurului secolului al XII-lea, Gottfried von Strassburg, tema operei Tristan și Isolda redescoperă surse legendare de origine mult mai îndepărtată, simbolizând mitul celtic al iubirii, înțeleasă ca „o forță devastatoare, irepresibilă”. (Radu Gheciu)

Preludiul reprezintă un moment de maximă inspirație, o desfășurare simfonică de aleasă sensibilitate pusă în valoare de subtilele combinații armonice. Laitmotivele prezentate (Nenorocirea lui Tristan, Dorința,

Tristan, Privirea lui Tristan, Licoarea dragostei) se înlanțuie fluent, conform principiului estetic wagnerian reprezentat de „căutarea substanței melodice infinite”, fără a se fragmenta discursul muzical. Caracteristică devine doar o figură ritmică specială și mai ales intensul travaliu cromatic, socotit cel mai avansat din perspectiva armoniei de tip romantic (E. Kurth).

Încununare a dramei, finalul (Moartea Isoldei) utilizează leitmotive ale

actului al II-lea (leitmotivul morții și al iubirii înflăcărare), ce „se amplifică din nou, de la șoaptă și rugă până la frenezie, alunecă pentru o clipă ca și cum universul întreg s-ar fi prăbușit, se înalță într-un ultim elan pe spirala fără sfârșit a modulațiilor spre a-și căuta odihnitoarea armonie finală în motivul “Dorinței” care (...) se destinde pentru prima oară pe consonanticul acord perfect major”. (Radu Gheciu).

RICHARD STRAUSS (1864 - 1949)

Marele muzician Richard Strauss s-a născut în Germania, la München, iar cea mai mare parte a educației muzicale a primit-o de la tatăl său, muzician profesionist (cornist). Încurajat și îndrumat de dirijorul Hans von Bülow, a fost angajat ca asistent al acestuia la Orchestra Simfonică din Meiningen, post cu care și-a început activitatea dirijorală în decursul căreia a fost dirijor permanent la München, Weimar și Berlin. Dar, de foarte tânăr, Strauss a atras atenția lumii muzicale mai ales prin compozițiile sale, lucrări simfonice și de operă, care-l desemnează drept una dintre personalitățile de seamă ale artei sunetelor.

Creația sa se remarcă prin anumite trăsături personale întruchipate în inventivitatea tematică, în abundența coloristică a paletelor orchestrale, în simțul umoristic care se desprinde din alegerea multor subiecte ca și din modul de a le trata. Expresionismul și elementul descriptiv dețin un loc foarte important în muzica sa, în care un dinamism plin de vervă alternează cu pagini de autentic lirism.

Creația sa cuprinde opere (“Feuersnot”, “Salomea”, “Electra”, “Cavalerul rozelor”, “Ariadna din Naxos”, “Elena din Egipt”, “Arabella”), balet (“Legenda lui Iosif”, “Frișca”), poeme simfonice (“Don Juan”, “Moarte și

transfigurație”, “Till Eulenspiegel”, “Așa grăit-a Zarathustra”, “O viață de erou”), simfonii (“Simfonia domestică”, “Simfonia Alpilor” și alte două simfonii), concerte pentru vioară și pentru corn, “Burlesca” pentru pian și orchestră, sonate și piese pentru formații camerale, piese pentru pian, coruri, lieduri cu acompaniament de pian sau de orchestră.

Lung și anevoios a fost drumul lui Strauss, de la strălucitoarele sale lieduri de tinerețe și până la aceste ultime creații, simboluri sonore ale unei desăvârșiri

încununate de înțelepciunea bătrâneții. Aceste lieduri, opera “ultimei desăvârșiri”, cântecul de lebădă al maestrului, sunt pătrunse de atmosfera de rămas bun al unui minunat amurg cu reflexe aurii.

Sunt liedurile unei vieți care coboară, cântându-și regretul cu multă melancolie, dar și cu încredere în viitor. Melodia lor nu mai are un contur precis, ea cuprinde undulări vapoaze ce se înalță în “zboruri libere” (Hesse), desprinse de orice legături materiale. Căminul acestui ciclu de lieduri orchestrate cu o rară măiestrie și transparență este purtată de liedul “Im Abendrot” (“În strălucirea purpurie a amurgului”) pe versuri de Joseph von Eichendorff (1788 - 1857). Cu toate că acest lied nu face de fapt parte din minunatul ciclu intitulat “Cele din urmă cântece”, el a fost totuși adăugat la sfârșitul primei ediții

publicate. Celelalte cântece scrise pe versuri de Hermann Hesse (1877 - 1962), învăluite într-o fermecătoare atmosferă de lirism, i-au fost oferite lui Strauss de un admirator al poetului pentru a fi transpuse în muzică.

“Frühling” (“Primăvara”) ilustrează un tablou “îndat de lumină” și de o înaltă seninătate spirituală. Cântecul “Beim Schlafengehen” (“La culcare”) exprimă printr-o melodie cu modulații blânde toată gama sentimentelor trăite în momentul despărțirii, iar “Septembrie” cântă cu speranță și adâncă bucurie vraja grădinii înflorite, subliniind totuși și clipele când totul se ofilește și dispare.

Prima audiere a „Ultimelor patru cântece” a avut loc la Royal Albert Hall din Londra (22 mai 1950), solistă fiind marea soprană wagneriană Kirsten Flagstad, iar dirijor - celebrul Wilhelm Furtwängler.

PRIMĂVARA

*În sumbrele cripte am visat multă vreme,
la pomii tăi în floare, la cerul tău albastru,
la parfumul tău și la cântecul păsărilor tale.
Și-acum îmi aparî împodobită toată,
scăldată-n lumină, ca o minune, drept înaintea mea.
Mă recunoști, mă atragi tandru,
iar eu tremur tot în prezența ta binecuvântată.*

SEPTEMBRIE

*Grădina s-a îndoliat, ploaia aruncă picături reci peste flori,
un frison a cuprins vara, așteptându-și tăcută sfârșitul.
Din salcâmul înalt cade aur, frunză după frunză
și în visul grădinii muribunde, vara surâde șagălnic și mirată.
Și multă vreme apoi, tânjind după odihnă, întârziind o clipă lângă trandafiri, închise ochii
mari și obosiți...*

VREMEA DE CULCARE

*Acum, când ziua s-a sfârșit ostenindu-mă,
dorința mea fierbinte e să primesc îmbrățișarea nopții înstelate ca un copil somnoros.
Măinilor, opriți-vă! Frunte, nu te mai gândi!
Toate simțurile mele acum nu vor decât să se cufunde-n somn.
Sufletul meu vrea să-și ia liber zborul, neîngrădit,
spre sfera magică a nopții, spre mii de alte vieți profunde.*

ÎN AMURG

Prin bucurie și tristețe am mers ținându-ne de mână.

Și-acum, ne odihnim senin, ajunși la capătul de drum.

Deasupra văilor rotunde, cerul s-a întunecat.

Doar două ciocârlii se-nalță visând, în aerul înmiresmat.

Vino și lasă-le să zboare, acum e timpul să dormim.

Să nu ne pierdem drumul nostru, însingurării să-i fugim!

O, vastă și tăcută pace, atât de-adâncă-n asfințit!

Drumul cât ne-a istovit – poate că-nseamnă... Moartea

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Ultima perioadă de creație ni-l relevă pe Mozart stăpânind pe deplin domeniile superioare ale vastei lumi a sunetelor; marea Simfonie în Do major, nr. 41 exprimă convingător conștiința forței omului de geniu, care a creat pentru oameni, pentru înfrumusețarea vieții și spiritului lor. Numele ei - „Jupiter“ - reprezintă o metaforă și nu sugerează un program concret.

Operă clasică în cel mai autentic și ales sens al noțiunii, Simfonia „Jupiter“ este dovada desăvârșită a spiritului superior al lui Mozart, care a ajuns la înțelegerea ordinii riguroase a expresiei muzicale, ca necesitate firească pentru a da glas impresionantului mesaj emoțional. Scrisă în anul 1788, lucrarea evidențiază distribuția obișnuită, din care lipsesc doar clarinetele.

Prima parte (Allegro vivace) este structurată într-o complexă formă de sonată; este atacată direct prima temă, cu alura ei contrastantă, iar ideea melodică secundară aparține întru totul sensibilității mozartiene.

Partea a doua (Andante cantabile) decurge într-o sonoritate estompată, visătoare (instrumentele cu coarde sunt folosite cu surdină). De asemenea, distribuția nu include trompetele și timpanii, ceea ce ne oferă o primă viziune asupra caracterului muzicii. Poate fi considerată un superb poem (deși forma nu este liberă - arhitectură de sonată), în care se împletesc genial entități contradictorii într-o desfășurare de intens suflu tragic.

Partea a treia (Allegretto) îmbină entuziasmul dansant cu frământări dramatice; bucuria se întrevade în tema Menuetului, tonul devenind mai serios în secțiunea mediană (Trio).

Finalul (Molto allegro) combină măiestrit două complexe forme muzicale (fuga și sonata), rezultând astfel momentul culminant al întregii lucrări. Cele două teme expuse inițial sunt apoi supuse unor savante prelucrări polifonice, spectaculoase în planul meșteșugului compozițional, dar extrem de eficiente din perspectiva gradării dramatice.

GHEORGHE COSTIN

At the conductor's desk, Gheorghe Costin once again proved to be an exceptional conductor, who knows how to work with the orchestra, to have an infinite range of colors and nuances, to coordinate the stage and the pit flawlessly, thus building a work with paroxysmal tensional accumulations, contrasting with moments of lyricism and tenderness, in a perfectly controlled emotional gradation, without excesses and surface effects - after his exceptional debut in the opera "Otello". ("România Liberă" from 07.05.2002)

Conductor Gheorghe Costin studied at the University of Music in Bucharest and graduated in parallel from the sections of composition (Dan Constantinescu) and conducting (Constantin Bugeanu).

Since 1984, he has been a member of the Union of Composers and Musicologists from Romania.

Gheorghe Costin participated in competitions for young conductors in Besançon - 1983 (France), Prague - 1985 (Czech Republic) and Parma - 1990 (Italy).

In 1985 he participated in master classes, conducting class, with Heinz Rögner and the Jena Philharmonic Orchestra, at the International Music Seminar in Weimar (Germany).

He worked as a permanent conductor of the Târgu Mureș (1986 - 1988) and Iași (1988 - 2001) Philharmonics, and since 2001 he has been the conductor of the "Banatul" Philharmonic in Timisoara. His always high-quality performances, the great availability of repertoire, the sensibility of a devoted musician are assets on which Gheorghe Costin has built a solid reputation, being constantly in demand at all orchestras in the country and marking numerous international appearances: "Grand Prix - Maria Callas" - Athens (1990 -

2010), "George Enescu" International Festival and Competition - Bucharest (the editions from 1991, 2003 and 2007- the opening concert of the festival, with the Bucharest National Opera Orchestra, and 2011), "Mario del Monaco" Opera Festival from Fano (Italy - 1991), "International New Music Week" - Bucharest (1992, 1993, 2013, 2014 editions), International Festival "Toamna Muzicală Clujeană" (1995), "Pacem in Terris" Competition (Bayreuth - 1997, 1999, 2001), concerts with the "Pro Arte" Orchestra (Italy - 1997, 1999 - 2001), the International Festival "Timișoara Muzicală" (1999, 2000, 2003, 2005, 2006, 2008, 2011 - 2014), the International Festival "Craiova Muzicală" (1993 - 1995, 1998, 2001, 2004, 2006, 2010 - 2012, 2015), the International Festival In Memoriam Constantin Silvestri (Târgu Mureș, 2006, 2012 - 2014), the International Festival "W. A. Mozart" (Cluj-Napoca, 2003), "Memorial Isidor Bajic" International Piano Competition (Novi Sad, Serbia - 2008 - 2014).

In September 1998, Gheorghe Costin made his debut at the lectern of the London Schubert Players Orchestra and at the Windsor International Festival. He benefited from the guidance and appreciation of great conducting personalities - Sergiu Celibidache and Erich Bergel.

The concerts with compositions by Yannis Xenakis from 1992 (Bucharest) and 1993 (Cluj) in the presence of the author remain memorable, after which the conductor Gheorghe Costin was awarded the prize of the "Union of Critics and Performers from Romania".

He toured in Hungary, Serbia, Austria, Germany, France, Spain, Portugal, Italy, Switzerland, Greece, England, Holland, Belgium and Canada.

His name appeared on the posters of famous European concert halls such as: UNESCO Hall - Paris (1990 - tour with the Iasi Philharmonic), "Gasteig" Hall in Munich (1995 - concert held with the same orchestra, in the presence of Sergiu Celibidache) , "Herkulesaal der Residenz" (Munich - 1997 and 2001 - concerts with the Philharmonic Orchestra "Banatul" from Timisoara, in 2002 - with the Philharmonic Orchestra "Transilvania" from Cluj-Napoca, and in 2004 - with the Philharmonic Orchestra from Sibiu - "Carl Orff" - Saal). Among the artists he collaborated with are Rudolf Kerer, Grigori Sokolov, Nikolai Suk, Cyprien Kataris, Ranki Dezső, Valentin Gheorghiu, Dan Grigore, Ștefan Ruha, Radu Aldulescu, Wolfgang Laufer, Viorica Cortez, Eva Marton, Doris Soffel, Corneliu Murgu and others.

Gheorghe Costin made recordings for radio, television and owned CDs. In September 2000 he was invited to be part of the jury of the "José Iturbi" International Piano Competition in Valencia (Spain), and in September 2002 he conducted the final concert of the same prestigious competition in the company of the Valencia Orchestra. In May 2001, he prepared and conducted the premiere of the opera "Otello" by G. Verdi at the Romanian National Opera - Timisoara, in April 2002, with the same ensemble, performed the premiere of the opera "Turandot" by G. Puccini, and in 2005 - the

opera "Don Giovanni" by W. A. Mozart. In the summer of 2003, he performed in Trento (Italy), the premiere and three performances with the opera "Cavalleria rusticana" by P. Mascagni, in an international cast. In the summer of 2006, he guided and conducted the orchestra "Internationale Giovanile Pergine Spettacolo Aperto" in a concert including North American music, presented in Italy, in Pergine and in Spain, in Vila-seca and Tarragona. In June 2010, Gheorghe Costin was invited to Montreal as a jury member of the "Prix d'Europe" International Competition, and in February 2011 he conducted the Lebanese Philharmonic Orchestra in Beirut, in an Enescu - Brahms - Musorgski program.

At the opening of the 1999 - 2000 season, maestro Nicolae Boboc, as a sign of appreciation, would have wanted to pass on to Gheorghe Costin the baton received from Ionel Perlea, left to him by Arturo Toscanini, as a perpetuation between generations. The master could not fulfill this wish, as he passed away on August 8, 1999. Thus, his wish was fulfilled by his wife, Maria Boboc. The symbolic wand was also accompanied by an emotional letter from Mrs. Boboc, in which, at the end, as a profession of faith, she wrote: "I know that he (Nicolae Boboc) would have wanted to tell you to love the wand, to master it in good health and to accompany you in your future successes."

IRINA IORDĂCHESCU

Born in Bucharest into a family of artists, Irina Iordăchescu is the daughter of the celebrated baritone Dan Iordăchescu.

A laureate of numerous national and international competitions, she has been honored with several prestigious awards, including the "Iosif Sava" Prize presented by the Romanian Radio Broadcasting Corporation.

Since 2005, Irina Iordăchescu has been a Principal Soloist of the National Opera of Bucharest, collaborating with renowned Romanian conductors of great national and international stature, such as Cristian Mandeal, Gheorghe Costin, Horia Andreescu, Tiberiu Soare, Florentin Mihăescu, Camil Marinescu, Iurie Florea, Vlad Conta, Christian Badea, and Cristian

Măcelaru.

Her international engagements have brought her together with world-class conductors including Riccardo Muti, Sir Neville Marriner, Roberto Abbado, Paul Nadler, Mikhail Tatarnikov, Kirill Karabits, Bojan Sudjic, Claire Gibault, Cyril Diederich, Claus Peter Flor, and Frédéric Chaslin. She has performed alongside such distinguished artists as Marcello Giordani, Vittorio Grigolo, and Giuseppe Giacomini, under the stage direction of Ermanno Olmi, Cristina Muti, Ruggero Cappuccio, and Renzo Gacchieri, among others.

Irina Iordăchescu has appeared in leading roles and concert performances on many of the world's prestigious stages, including Teatro alla Scala (Milan); Teatro “Dante Alighieri” (Ravenna); Teatro Comunale di Piacenza; Teatro “Perez Galdos” (Las Palmas); Glyndebourne Opera Festival (UK); Mittelfest (Udine); State Opera of Almaty (Kazakhstan); “Capitole” Theatre (Ghent); Vlaamse Opera (Antwerp); Grand Philharmonic Hall (St. Petersburg); Philharmonic Hall (Mulhouse); “Apollinee” Concert Hall, Teatro “La Fenice” (Venice); “Megaron Musiki” (Thessaloniki); “Kolarac” Concert Hall, National Radio (Belgrade); “Flagey” Concert Hall (Brussels); “KIOI Concert Hall” (Tokyo).

A passionate advocate for contemporary music, the soprano has premiered two major works:

“Cjante” for soprano and orchestra by Fabio Vacchi, conducted by Claire Gibault, presented at Mittelfest (Udine) and

“Lamento for the Holocaust” by George Foca Rodi, performed with the George Enescu Philharmonic Choir and Orchestra, conducted by Paul Nadler.

In 2018, she made her debut as Micaëla in Bizet's *Carmen*. That same year, she performed *Lamento for the Holocaust* once more under Paul Nadler at the State Philharmonic of Târgu-Mureș, and joined the Romanian Radio Orchestra, conducted by Horia Andreescu, in a performance of Enescu's *Seven Songs on Verses* by Clément Marot—a highlight of Romania's Centennial cultural celebrations.

Later that year, she was invited to perform Rossini's *Stabat Mater* with the RTS Symphonic Orchestra of Belgrade under Bojan Sudjic.

Between 2019 and 2025, Irina Iordăchescu has continued to enchant audiences at the National Opera of Bucharest in principal roles from Leoncavallo's *Pagliacci*, Puccini's *La Bohème*, Puccini's *Madama Butterfly*, Verdi's *Otello*, and Bizet's *Carmen*, among others.

In February 2020, she appeared in the premiere of Puccini's *Turandot* as Liù, in a production directed by Mario De Carlo, and later made her debut as the Countess in Mozart's *The Marriage of Figaro*.

Throughout her career, Irina Iordăchescu has maintained a close collaboration with the “Dinu Lipatti” House of Arts in Bucharest, where she is a frequent guest performer, as well as with numerous philharmonic orchestras across Romania.

RICHARD WAGNER (1813 - 1883)

Considered the most moving love story ever told through music, *Tristan und Isolde* reflects the composer's inner turmoil and embodies Wagner the man. Three distinct elements — aesthetic, philosophical, and autobiographical —

converge to create this masterpiece.

Intending at first to write a “lighter” opera, Wagner instead composed an authentic musical drama, remarkable above all for its revolutionary harmonic language. On the philosophical level, echoes of

Schopenhauer's thought resound throughout *Tristan und Isolde*: Wagner recognized his own convictions in *The World as Will and Representation*, writing that he felt “suddenly so well understood, expressed with such clarity, though in an entirely different language, through which suffering becomes an object of knowledge.” Equally powerful is the autobiographical element: the emotions Wagner felt for Mathilde Wesendonck are transfigured here into a timeless poem of eternal love. The opera was written between 1856 and 1859, and premiered in Munich on June 10, 1865. Although inspired primarily by the 12th-century troubadour Gottfried von Strassburg, the story of *Tristan und Isolde* also draws upon far older Celtic legends, expressing the myth of love as “a devastating, irresistible force.” (Radu Gheciu) The *Prelude* represents a moment of supreme inspiration — a symphonic unfolding of exquisite

sensitivity, shaped by subtle harmonic interplay. The leitmotifs introduced (*Tristan's Misfortune*, *Desire*, *Tristan*, *Tristan's Gaze*, the *Love Potion*) flow seamlessly according to Wagner's aesthetic ideal of the “search for infinite melodic substance,” maintaining musical continuity without fragmentation. Particularly distinctive are a unique rhythmic figure and the intense chromatic writing — the most advanced expression of Romantic harmony (E. Kurth). Crowning the drama, the final scene — *Isolde's Liebestod* (*Isolde's Death*) — weaves together leitmotifs from Act II (*Death and Passionate Love*). These, “rising again from whisper and prayer to ecstasy, seem for an instant to collapse as though the whole universe had fallen, then soar in one last surge along the endless spiral of modulations, seeking final repose in the theme of 'Desire,' which at last unfolds upon the consonant major chord.” (Radu Gheciu)

RICHARD STRAUSS (1864 - 1949)

The great composer Richard Strauss was born in Munich, Germany, and received most of his musical education from his father, a professional musician and horn player. Encouraged and guided by the conductor Hans von Bülow, Strauss began his conducting career as Bülow's assistant with the Meiningen Symphony Orchestra. He later held permanent conducting positions in Munich, Weimar, and Berlin. From an early age, however, Strauss drew the world's attention primarily through his compositions — both symphonic and operatic — which established him as one of the foremost figures in the art of music. His creative voice is distinguished by inventive thematic ideas, rich orchestral color, and a subtle sense of humor revealed both in his choice of subjects and in the way he treated them. Expressionism and descriptive

elements occupy a central place in his works, where spirited dynamism alternates with pages of profound lyricism.

Strauss vast output includes operas (*Feuersnot*, *Salome*, *Elektra*, *Der Rosenkavalier*, *Ariadne auf Naxos*, *Die ägyptische Helena*, *Arabella*), ballets (*Josephslegende*, *Schlagobers*), symphonic poems (*Don Juan*, *Death and Transfiguration*, *Till Eulenspiegel's Merry Pranks*, *Thus Spoke Zarathustra*, *A Hero's Life*), symphonies (*Domestic Symphony*, *Alpine Symphony*, and two earlier symphonies), concertos for violin and horn, the *Burleske* for piano and orchestra, chamber works, piano pieces, choral works, and over two hundred lieder with piano or orchestral accompaniment.

The path of Strauss's artistic evolution — from the radiant songs of his

youth to his final masterpieces — was long and arduous, culminating in music that embodies the wisdom and serenity of old age. These late songs, often called his “last perfection” or “swan song,” evoke a farewell bathed in the golden light of sunset.

They are the songs of a life descending into twilight, singing its farewell with melancholy yet with faith in renewal. Their melodies no longer have precise contours but float in vaporous undulations, rising in “free flights” (Hesse), detached from all earthly bounds. The crown of this cycle — orchestrated with rare mastery and transparency — is the song “Im Abendrot” (“At Sunset”) in a poem by Joseph von Eichendorff (1788–1857). Although not originally part of the cycle, it was later added to the first published edition of “The Four

Last Songs.” The other songs, on poems by Hermann Hesse (1877–1962), were given to Strauss by an admirer of the poet, who encouraged him to set them to music.

“Frühling” (“Spring”) depicts a scene “flooded with light” and spiritual serenity; “Beim Schlafengehen” (“Going to Sleep”) expresses, through gently modulating melody, the tender emotions of parting; while “September” sings, with both joy and wistful acceptance, of the garden's fading beauty as life passes into rest.

The world premiere of *The Four Last Songs* took place at the Royal Albert Hall, London, on May 22, 1950, with the great Wagnerian soprano Kirsten Flagstad as soloist and Wilhelm Furtwängler conducting.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

In the final period of his creative life, Mozart reveals himself as a complete master of the vast world of sound. His great *Symphony No. 41 in C major* powerfully expresses the consciousness of a genius who created for humankind — to enrich and elevate life and spirit. Its title, “Jupiter,” is metaphorical and does not suggest any specific program. A classical work in the truest and noblest sense, the “Jupiter” *Symphony* stands as a perfect testimony to Mozart's supreme artistry — his full understanding of the rigorous order of musical expression, perceived as a natural necessity to convey a profound emotional message. Written in 1788, the *symphony* employs the composer's usual orchestration, notably without clarinets.

The first movement (*Allegro vivace*) follows an intricate sonata form. The opening theme, presented boldly and energetically, contrasts with a second melodic idea imbued with Mozart's characteristic sensitivity and grace.

The second movement (*Andante*

cantabile) unfolds in a soft, dreamlike sonority — the string instruments playing *con sordino* (with mute). Trumpets and timpani are omitted, giving the movement a distinct color and revealing its introspective character. Though formally structured as a sonata, it has the expressive freedom of a poetic meditation, weaving together opposing emotional currents in a deeply moving, almost tragic flow.

The third movement (*Allegretto*) combines dance-like vitality with moments of dramatic tension. Joy radiates from the Minuet theme, while the middle Trio section takes on a more serious and reflective tone.

The finale (*Molto allegro*) unites two great musical forms — fugue and sonata — in a brilliant synthesis that forms the culmination of the entire *symphony*. The two principal themes, introduced at the outset, are developed in dazzling polyphonic elaborations, demonstrating Mozart's unmatched craftsmanship while achieving a thrilling sense of dramatic intensity.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 7 noiembrie 2025

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
Concertmaestru
Dan PREDOI
Pompilia POPESCU
Valentin ILIUȚĂ
Geo FABIAN
Cătălina SAVU
Simona PETRENCU
Gigel MILCU
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Ștefana ZAHARIA
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Cristina PÎRLEA
Iuliana PREDOI
Valeriu EFREM
Alin ROMAN
Adrian BADEA
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVETȚ
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚINĂ
Rebeca TĂNASIE
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist

Mariya POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Marius VASILESCU
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Adrian PETRESCU *

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Andreea TECUȚĂ
Constanța SCLIFOS
solist instrumentist

Clarinet

Liviu CHISĂR
Nicușor ȘERBAN
Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lacezar PAVLOV
Daniela STATKOVA

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Marcu DIACONU
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

David COTOI
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Dacian MÂNDRU
șefpartidă
Alexandru ȚAPEȘ

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Anna TOVARNYTSKA
Florin DAVIȚOIU
Emanoil CHELARU
Alexandru COADĂ

Harpă

Cristina MUNTEANU

Pian

Corina STĂNESCU

FILARMONICA "OLTENIA"
CRAIOVA

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Enjoy
CM 52

14 **NOIEMBRIE**
ora 19:00

Sala Filarmonicii Oltenia

**MIKICA
JEVTIĆ**
DIRIJOR

**ROBERT
BAȘCOVEANU**
PIAN

CU PARTICIPAREA
EXTRAORDINARĂ
A ACTORILOR

**IULIA COLAN
CĂTĂLIN VIERU**

ORCHESTRA
SIMFONICĂ
A FILARMONICII
„OLTENIA”

SPĂRGĂTORUL DE NUCI

SERGHEI RAHMANINOV:

Concertul nr. 2 în Do minor
pentru pian și orchestră, op. 18

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI:

„Spărgătorul de nuci”
(selecțiuni)

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concert subordonată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agenția Filarmonica Oltenia
și pe enterta.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSORI

SCAN ME

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

Enjoy
CM 52

FOC
FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Sponsori

Parteneri media

Caiet-program realizat de Radu Jianu

Traducere text: Cosmina Titea

GRAFICĂ: DANIEL ENE